

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۴/۰۵

م. عارف عباسی

ملامت کیست؟

مرا اراده تحریک مردم به شورش، بلوا و آشوب گری نیست، این وطن از این روش های خشونت آلود تجارب تلخ داشته، حالا وقت آن رسیده که یک ملت اول تر از همه خود را بشناسد و مشخصات ملت بودن را بداند و اگر اوضاع را ناگوار یافت باید به صورت نسبی در پی تشکل بهبود و اصلاح بیفتد.

یک ملت باید درک کرده باشد که در جامعه کی صالح و نیکو کار بوده و کی دشمن علنی مردم بوده و مرتکب هزاران جنایت و گناه شده. باید حد اقل همین تمیز و تشخیص در میان یک جامعه سی و چند ملیونی پیدا شده باشد.

اگر ملت افغانستان با تمام هوشیاری و بیداری، لشکر خبرگان سیاسی و دانشمندان اهل فن و هزاران هنرمند و نوازنده و سراینده و درجن های نطاقان و مبصرین سیاسی بازهم خود را بازیچه هوس ها و امیال کسانی می سازند که بقای خود و خوشنودی بادران خود را در ایجاد تفرقه بین ملت سراغ نموده با سرنوشت شان و با سرنوشت وطن شان ظالمانه، بی باکانه و محیلانه بازی می کند و مردم گوسفند وارو عقب شان روان است. پس این ملت واقعاً گوسفندی و فاقد توان مندی و دانش جنبیدن به سوی اصلاح و بهبود است.

اگر ملتی را چنین خصلتی باشد گریبان گیری و ملامت کردن این و آن صرف برائت دادن خودی در برابر بی تفاوتی ها و سرپوش نهادن بر غفلت های تباه کن خود ملت است که در واقعیت با درک نکردن مسؤلیت سترگ ملی خود و عدم اعتماد به نفس، و اطمینان به بازو و نیروی خلاقه اصلاح آوری و مبارزه با مفسدین و خائنین و جنایت کاران باشد پس چنین ملتی از لحاظ قانونی، خود شریک جرم است.

خواندم که ملت الجزایر به پا خاست و زعامت هژده ساله عبدالعزیز بوتیفلیقه را پایان بخشیده او را مجبور به استعفی ساخت و در این قیام ملی بینی کس خون نشد، عمارتی به آتش کشیده نشد و ویرانی صورت نگرفت. اتحاد و هم بستگی مردم برای ایفای یک رسالت ملی به صورت مسالمت آمیز یک دگرگونی به خواست مردم و مطابق منافع ملی آورد.

هم وطن !

از من و امثال من که بیش از سی سال از وطن دور بوده و با واقعیت های کنونی بیگانه بوده و قضاوت های ما بر بنیاد تجارب ما از ساختار پنجاه سال قبل افغانستان است و متأسفانه ما بیشتر به نام قوم و زبان و مذهب بیشتر بر سر

هم دگر می کوبیم، گرچه از حال وطن و مردمش بی خبر نیستیم، توقع مدار که ما را توان نوشتن نسخهٔ علاج درد های تو است.

وطندار!

نسل جوان، پیش تاز مترقی، منورین، روشن بینان و عاقلان شما خود شاهد عینی و قاضی واقع بین احوالید. اگر به دوام همین حال قانع و راضی استید دیگر یخن مه درید، و شرق و غرب را ملامت نکنید که شما تا حدی خود بالای خود این حال را آورده اید.

بیخش که اگر خواب شیرین شما را خراب کردم. بروید و بخوابید که لذت بخش است، و بگذارید که جنگ سالار، آدم کش، جانی و سارق برای شما از دایهٔ مهربان تر لولو بخواند.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسندهٔ معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحهٔ مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

ملامت کیست؟

[a_abasi_malaamat_kist.pdf](#)